Проект!

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г., бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 13, 23, 28, 88, 103 и 108 от 2020 г., бр. 9 от 2021 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 84 от 2021 г.; изм., бр. 53 от 2022 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2022 г. – бр. 79 от 2022 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2023 г. – бр. 10 от 2023 г.; изм., бр. 67, 82 и 84 от 2023 г., бр. 23, 39, 41 и 42 от 2024 г., бр. 49 от 2025 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2025 г. – бр. 50 от 2025 г.; изм., бр. 54 от 2025 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2025 г. – бр. 60 от 2025 г.; изм., бр. 61, 64, 65, 87 и 115 от 2025 г. и бр. 27, 32 и 55 от 2026 г.)

§ 1. В чл. 93 се правят следните допълнения:

1. В т. 15 се създава буква „д“:

„д) служба в институция, орган, служба или агенция на Европейския съюз.“

2. Създават се т. 33 и 34:

„33. „Средства от Европейския съюз“ са средства:

а) от бюджета на Европейския съюз или от бюджетите на институциите, органите, службите и агенциите на Европейския съюз, или от бюджетите, пряко или непряко управлявани и контролирани от тях;

б) по буква „а“, предоставени или разпределени от Европейския съюз за разходване от българската държава;

в) от бюджета на българската държава, с които се съфинансират програми, проекти или други дейности, финансирани със средства по буква „а“ или „б“.“

34. „Митническо задължение, което следва да бъде внесено в бюджета на Европейския съюз в големи размери“ е това, което надхвърля двадесет хиляди евро, а „митническо задължение, което следва да бъде внесено в бюджета на Европейския съюз в особено големи размери“ е това, което надхвърля сто хиляди евро.“

§ 2. В чл. 202, ал. 2, т. 3 думите „фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава“ се заменят с „Европейския съюз“.

§ 3. В чл. 212, ал. 3 думите „фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава“ се заменят с „Европейския съюз“.

§ 4. В чл. 219 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) Ако деянието по ал. 3 е свързано със средства от Европейския съюз, наказанието е лишаване от свобода от две до десет години, като съдът може да постанови лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.“

2. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 5. В раздел III на глава шеста на особената част се създава чл. 242б:

„Чл. 242б. (1) Който избегне пълно или частично установяване, заплащане или обезпечаване на митническо задължение, което следва да бъде внесено в бюджета на Европейския съюз, в големи размери, като предостави неверни сведения или затаи сведения в нарушение на задължение да предостави такива, се наказва за квалифицирана митническа измама с лишаване от свобода от една до шест години и с глоба до хиляда евро.

(2) Когато деянието по ал. 1 е извършено:

1. от длъжностно лице, което е в непосредствена връзка с митническата служба;

2. от две или повече лица, сговорили се предварително или

3. от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група,

наказанието е лишаване от свобода от две до шест години и глоба до две хиляди и петстотин евро..

(3) Когато митническото задължение е в особено големи размери, наказанието е лишаване от свобода от три до осем години и конфискация на част или на цялото имущество на виновния.

(4) Ако до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд необявеното или неплатеното митническо задължение бъде внесено в бюджета заедно с лихвите, наказанието по ал. 1 и 2 е лишаване от свобода до четири години и глоба до хиляда евро, а по ал. 3 – лишаване от свобода до пет години и глоба до хиляда евро.

(5) В случаите по ал. 2, т. 1 и ал. 3 съдът може да наложи и наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.“

§ 6. В чл. 248а се правят следните изменения:

1. Алинеи 2 и 5 се отменят.

2. В ал. 3 думите „и 2“ се заличават.

3. В ал. 4 думите „или е отпуснало средствата по ал. 2“ се заличават.

§ 7. Създава се чл. 248б:

„Чл. 248б. (1) Който представи неверни сведения или затаи сведения в нарушение на задължение да предостави такива, за да бъдат получени средства от Европейския съюз, се наказва с лишаване от свобода до пет години и с глоба от петстотин до четири хиляди евро.

(2) Който представи неверни сведения или затаи сведения в нарушение на задължение да предостави такива, загдето са получени средства от Европейския съюз, се наказва с лишаване от свобода от две до осем години и с глоба от хиляда до пет хиляди евро.

(3) Ако деянието е извършено от лице, което управлява или представлява юридическо лице или гражданско дружество, или от търговец, наказанието е:

1. в случаите по ал. 1 – лишаване от свобода от една до шест години и глоба от хиляда до пет хиляди евро, като съдът може да постанови и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7;

2. в случаите по ал. 2 – лишаване от свобода от три до десет години и глоба от две хиляди и петстотин до седем хиляди и петстотин евро, като съдът може да постанови и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.

(4) С наказанието по ал. 3 се наказва и длъжностното лице, разрешило или отпуснало средствата по ал. 1, ако е знаело, че представените сведения са неверни или са затаени сведения.

(5) Ако в резултат на деянието по ал. 1 са получени средства на Европейския съюз, наказанието е:

1. по ал. 1 – лишаване от свобода от една до осем години и глоба от хиляда и петстотин до шест хиляди евро;

2. по ал. 3 и 4 – лишаване от свобода от две до осем години и глоба от две хиляди и петстотин до седем хиляди и петстотин евро, като съдът може да постанови и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.

(6) Ако получените средства са в големи размери, наказанието е:

1. по ал. 1 и 2 – лишаване от свобода от три до десет години и глоба от две хиляди и петстотин до седем хиляди и петстотин евро;

2. по ал. 3 и 4 – лишаване от свобода от три до дванадесет години и глоба от четири хиляди до десет хиляди евро, като съдът може да постанови и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 и конфискация на част или на цялото имущество на виновния.

(7) Ако получените средства са в особено големи размери и деянието представлява особено тежък случай, наказанието е:

1. по ал. 1 и 2 – лишаване от свобода от три до дванадесет години и глоба от пет хиляди до десет хиляди евро;

2. по ал. 3 и 4 – лишаване от свобода от пет до петнадесет години и глоба от пет т хиляди до петнадесет хиляди евро, като съдът може да постанови и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 и конфискация на част или на цялото имущество на виновния.“

§ 8. В чл. 254б, ал. 1 думите „фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава“ се заменят с „Европейския съюз“.

§ 9. В чл. 282 ал. 5 се изменя така:

„(5) Ако деянието по предходните алинеи е свързано:

1. с упражняването на контрол върху производството, преработването, съхраняването, търговията в страната, вноса, износа, транзита и отчетността на наркотичните вещества и прекурсорите, или

2. със средства от Европейския съюз, наказанието е: в случаите по ал. 1 – лишаване от свобода до десет години, в случаите по ал. 2 – лишаване от свобода от пет до петнадесет години и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6, а в случаите по ал. 3 – лишаване от свобода от десет до двадесет години и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6.“

Допълнителна разпоредба

§ 10. Този закон въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (ОВ, L 198/29 от 28 юли 2017 г.).

Заключителни разпоредби

§ 11. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г., бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г., бр. 13, 63 и 101 от 2017 г., бр. 7 и 44 от 2018 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 87 от 2018 г.; изм., бр. 96 от 2018 г., бр. 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 98, 103 и 110 от 2020 г., бр. 9, 16 и 20 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 41 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 85 от 2021 г.; изм., бр. 32 и 62 от 2022 г., бр. 48, 69, 84 и 86 от 2023 г., бр. 18, 36 и 39 от 2024 г., бр. 61, 65 и 97 от 2025 г. и бр. 16, 32, 51 и 59 от 2026 г.) в чл. 194 се правят следните допълнения:

1. В ал. 3 след думите „242а“ се поставя запетая и се добавя „242б“.
2. В ал. 5 след думите „242а“ се поставя запетая и се добавя „242б“.

§ 12. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г., бр. 20 и 38 от 2018 г., бр. 83 и 94 от 2019 г., бр. 13 и 109 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 25 и 51 от 2022 г., бр. 80, 84 и 106 от 2023 г., бр. 39 и 79 от 2024 г. и бр. 50, 54, 61, 64, 115 от 2025 г. и бр. 17 от 2026 г.) в чл. 83а, ал. 1, след числото „242“ се поставя запетая и се добавя „242б“, а след думите „248а“ се поставя запетая и се добавя „248б“.